

Fortjenstmedaljen i sølv - en oplevelse for livet

At blive indstillet til og modtage Fortjenstmedaljen i sølv er og bliver en oplevelse for livet. Det er sikkert relativt få beskåret at opnå denne hæder. Jeg er så heldig at være en af disse få, der har modtaget Fortjenstmedaljen i sølv.

Efter at jeg har modtaget medaljen, har mange spurgt ind til, hvordan det hele er foregået, herunder hvordan får man medaljen, var jeg i audiens hos Dronningen, hvornår var jeg det, hvordan foregår det, hvad taler man om o.s.v., o.s.v.

Det har givet mig anledning til at forsøge hele forløbet beskrevet – fra ende til anden. Dels af hensyn til det lokalhistoriske islæt, men måske også til glæde for andre, der i fremtiden måtte opnå samme hæder.

Den 1. august 2006 var dagen, hvor jeg havde været ansat i Vallø Kommune i 40 år. Dagen blev fejret med offentlig reception på Rådhuset i Hårlev i tidsrummet kl. 13.30 til 15.30.

Mange gæster benyttede lejligheden til at hilse på og ønske tillykke – i sandhed en stor dag for mig.

Mærkedagen blev naturligvis også fejret mere privat med et jubilæumsparty den 5. august samme år – også en stor dag for mig.

I anledning af jubilæet indstillede Vallø Kommune mig til at modtage Dronningens Fortjenstmedalje i sølv – en medalje, der bl.a. kan modtages efter 40 års uafbrudt tjeneste i det offentlige.

Fakta om Fortjenstmedaljen

På www.kongehuset.dk kan man læse følgende om fortjenstmedaljen:

”Den kongelige Fortjenstmedalje er den ældste eksisterende belønningsmedalje i Danmark. Den indstiftedes af Christian VII den 16. maj 1792 og restitueredes af Christian VIII ved reskript af 24. juli 1845.

Fortjenstmedaljen findes i to grader, én i guld (i Hof- og Statskalenderen forkortet F.M.1), som dog kun gives ved sjældne lejligheder, og én i sølv (i Hof- og Statskalenderen forkortet F.M.), Sidstnævnte gives i dag for en fortjenstfuld indsats efter mindst 40 års uafbrudt ansættelse indenfor samme område i det offentlige (for deltidsansættelse og for en række ansættelsesgrupper gælder særlige regler). Medaljen bærer på forsiden H.M. Dronningens ansigtsportræt i profil og omskriften ”Margareta II – Regina Daniae” og på bagsiden ordet ”Fortient” omgivet af en krans af egeløv. I medaljens kant er modtagerens navn indgraveret som udtryk for, at medaljen – i modsætning til ridderkorset – forbliver modtagerens

ejendom. Medaljen bæres af mænd i et rødt bånd med et hvidt kors - kvinder bærer medaljen i en rød og hvid sløjfe.

Ved reskript af 7. oktober 1981 bestemte H.M. Dronningen, at medaljemodtagerne i lighed med dekorerede i ridderordenerne opfordres til at indsende en levnedbeskrivelse til Ordenskapitlet."

Forløbet

Ved skrivelse af 9. august 2006 meddeler Indenrigs- og Sundhedsministeriet følgende:

"På baggrund af Deres indsats i offentlig tjeneste overvejer departementschef Christian Schönau, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, at indstille til Hendes Majestæt Dronningens kabinetssekretær, at De dekorerer med Fortjenstmedaljen.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet skal i den anledning anmode Dem om inden 2 uger at tilkendegive, om De i givet fald ønsker at modtage en sådan dekorerings.

Dekorering forudsætter, at der ikke foreligger oplysninger om verserende eller afsluttede straffesager, som under hensyn til forholdets karakter og aktualitet gør dekorerings utilrådelig. Jeg skal derfor bede Dem om at underskrive og returnere vedlagte samtykkeerklæring, såfremt De er indstillet på at modtage en eventuel dekorerings.

Det bemærkes for god ordens skyld, at endelig beslutning om dekorerings træffes af Kabinetssekretariatet."

Jeg underskriver og afsender omtalte samtykkeerklæring den 12. august 2006. Med samtykkeerklæringen giver jeg bl.a. tilladelse til, at ministeriet kan bede Rigspolicefen om at undersøge, om der i Kriminalregistret findes oplysninger om mig vedrørende strafbare forhold. I bekræftende fald forelægger Rigspolicefen oplysningerne for Justitsministeriet med henblik på vurdering af, hvorvidt de pågældende oplysninger gør dekorerings tilrådelig. Justitsministeriets oplysninger videregives til departementschefen.

Jeg hører ikke mere fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet, hvilket betyder, at der ikke er fundet belastende oplysninger i Kriminalregistret. Jeg havde da heller ikke forventet andet.

Den 2. oktober 2006 modtager kommunaldirektør Per Røner så materiale fra Ordenskapitlet. Følg brevet fra Ordenskapitlet gengives her:

"Det har behaget Hendes Majestæt Dronningen ved reskript af den 4. oktober 2006 at tildele Afdelingsleder ved Vallø Kommune Finn Haag Seehusen fortjenstmedaljen i sølv.

I denne anledning og efter udtrykt ønske om at De overrækker fortjenstmedaljen, skal man vedlagt sende den til den pågældende udfærdige ekspedition. Denne er indlagt i en konvolut, der indeholder fortjenstmedaljen, diplom, følgeskrivelse m.v.

Med venlig hilsen
sign.
P. Thornit"

Med materialet følger også en skrivelse fra Kabinetssekretariatet, der oplyser om, at Hendes Majestæt Dronningen giver offentlig audiens på nærmere

angivne datoer i oktober og november, herunder bl.a. mandag den 20. november 2006. Det oplyses også, at audiens foregår på Christiansborg Slot kl. 10.00 med mødetid kl. 9.45 og at adgang til slottet for audienssøgende finder sted ad Marmorbroen til den indre slotsgård.

Overrækkelse af medaljen

Fortjenstmedaljen fik jeg overrakt i forbindelse med et Rådhusmøde (orienteringsmøde for samtlige ansatte på Rådhuset) i slutningen af oktober måned.

Foruden fortjenstmedaljen var der et følgebrev fra Ordenskapitlet med dette indhold:

"Efter at det har behaget Hendes Majestæt Dronningen at tildele Dem Fortjenstmedaljen i sølv skal man vedlagt fremsende det til Dem udfærdigede diplom og den nævnte medalje, i hvis rand Deres navn er graveret.

Vedlagte blanket til modtagelsesbevis med skema bedes i udfyldt og underskrevet stand snarest belejligt indsendt hertil i medfølgende konvolut.

Fortjenstmedaljen er den dekoreredes ejendom. Som følge heraf skal medaljen ikke leveres tilbage efter indehaverens død.

Opmærksomheden henledes på vedlagte skrivelse fra Ordenshistorieografen.

Med venlig hilsen
sign.
P. Thornit"

Diplomet

Er indsat på næste side.

De kongelige danske Ridderordeners Kapitel

Undertegnede Kansler for De kongelige Ridderordener gør herved vitterligt,
at Hendes Majestæt Dronningen den 4. oktober 2006 har tildelt

*Afdelingsleder ved Vallø Kommune
Finn Haag Seehusen*

Fortjenstmedaljen i Sølv.

På ordenskanslerens vegne

Påne Frøker
Ordensskatmester

[Signature]
Sekretariatschef

Ordenshistoriograf og levnedbeskrivelse

Ovenfor er nævnt en skrivelse fra Ordenshistoriografen. Skrivelsen opfordrer personer, der har modtaget Fortjenstmedaljen, til at indsende en såkaldt levnedberetning. Sådanne levnedberetninger opbevares under sikrede forhold i Ordenskapitlet og indgår således i en meget omfattende og værdifuld personal- og kulturhistorisk samling.

Forfatteren til levnedbeskrivelsen fastsætter selv, på hvilke vilkår beskrivelsen skal være tilgængelig. Alt andet lige vil levnedbeskrivelsen være offentlig tilgængelig 50 år efter forfatterens død.

Den 23. oktober 2006 afsender jeg til Ordenskapitlet kvittering for modtagelse af Fortjenstmedaljen. Samtidig medsender jeg en komplet levnedberetning.

Uddrag af levnedbeskrivelsen

I det følgende gengives dele af levnedbeskrivelsen, der således er rensat for de mest personlige elementer.

"I anledning af at jeg ved reskript den 4. oktober 2006 af Hendes Majestæt Dronningen er blevet tildelt fortjenstmedaljen i sølv er denne levnedberetning udarbejdet til brug for Ordenshistoriografen.

Barndommen gik med leg på vejen med de andre børn. Spejder og fodbold tog også en del af min fritid, og det skulle vise sig, at fodbold vandt mit hjerte. I en periode var håndbold også en kær fritidssyssel. Senere fik jeg også smag for badminton.

Min skoletid startede i den gamle røde skole på Faksevej i Hårlev i august 1956 – der var kun 2 klasser, nemlig "de store" og "de små". På det tidspunkt hed det Hårlev-Himlingøje Kommune. I tiden op til 1962 blev Hårlev-Himlingøje, Valløby-Tårnby, Endeslev Vråby og Varpelev kommuner enige om at lægge sig sammen til storkommunen, der fik navnet Vallø Kommune. I den forbindelse blev man også enige om at etablere en såkaldt centralskole (Hotherskolen), der blev placeret i Hårlev – præcis på den anden side af Faksevej, hvor den gamle "røde skole" lå.

Jeg blev overflyttet til Hotherskolen, hvor jeg afsluttede grundskolen og fortsatte med 3 år i realskolen, som nu var blevet muligt i den nye centralskole. Jeg fik således min realeksamen i juni måned 1966.

Det var så tid at se sig om efter et job, og måske inspireret af min fars arbejde, søgte jeg på en stilling som kontorelev ved Vallø Kommune. Blandt i alt 3 ansøgere fik jeg jobbet, og jeg startede den 1.8.1966. Dengang var der kun 8 ansatte i kommunens administration, så jeg fik lov at prøve alle discipliner indenfor den kommunale administration. Læretiden var dengang 2½ år.

Så kom værnepligten, hvor jeg fra 1969 til 1970 tilbragte 14 måneder ved Sjællandske Artilleriregiment på Holbæk Kaserne. Som offentlig ansat var det så heldigt, at man fik kvart løn under værnepligten, hvilket var med til at forsøde tilværelsen.

Inden jeg kom tilbage til kommunen, var endnu en fusion kommet på plads. Vallø Kommune og Strøby Kommune var pr. 1.4.1970 som et led i den daværende kommunalreform blevet sammenlagt til en ny kommune, som også kom til at hedde Vallø Kommune.

Imens jeg gik i skole havde jeg forskellige fritidsjobs – bl.a. hjalp jeg den lokale mælkeemand tidligt om morgenen – mælkeemanden kørte dengang rundt med hest og vogn. Ved juletid var jeg med til at omdele kalendere for det firma, hvor min far arbejdede. Og jeg var bydreng i en af de lokale købmandsforretninger. Alle jobs kastede penge af sig – penge som jeg brugte på ting, som jeg brændende ønskede mig, og som jeg ikke kunne regne med at få fra far og mor. På den måde lærte jeg det gode princip om, at hvis man vil nyde, så må man også yde – et princip som jeg har efterlevet siden da.

I 1967 kom jeg for første gang med i bestyrelsen for den stedlige idrætsforening – Boldklubben Vallø. En længere årrække med dette spændende ungdomsarbejde fulgte, heraf et par år som formand. I min bestyrelsestid lykkedes det bl.a. at få rejst et klubhus til stor glæde for byens ungdom.

Efter endt værnepligt i midten af 1970 kom jeg tilbage til Vallø Kommune. En ny fritidslov var trådt i kraft 1.4.1970, så det blev mit lod at lægge grundstenene til, hvordan vi i Vallø kunne håndtere den nye fritidslov – et stykke pionerarbejde, kan man sige.

Mit arbejde indenfor fritid og kultur bragte mig i forbindelse med en organisation kaldet Foreningssamvirket, der satte sig i spidsen for at arrangere Skt. Hans Fester i Vallø Slotspark. Ideen var, at man ville forsøge at lave et årligt arrangement, der kunne samle den nydannede kommunes borgere. Jeg var tildelt rollen som sekretær, og dermed nøgleperson som den, der samlede alle tråde i disse kæmpe arrangementer.

Jeg oplevede også at være med til byggeriet af kommunens første sportshal (Strøbyhallen) i 1975, og i 1978-79 den næste (Hårlevhallen) – 2 særdeles spændende projekter at få lov til at følge.

Indimellem nåede jeg også at være HK-tillidsrepræsentant for medarbejderne på Rådhuset – en post som jeg dog måtte afstå fra, da jeg blev udnævnt til forvaltningschef i kommunens kulturelle forvaltning.

Jobmæssigt har jeg i min kommunale verden prøvet stort set alt. Pr. 1. januar 2007 smelter Vallø Kommune sammen med Stevns Kommune til (Ny) Stevns Kommune – altså endnu en kommunefusion. Fusionsarbejdet har derfor fyldt meget hos mig de sidste par år.

Jeg er allerede udpeget til at være leder af den nye kommunes Fællessekretariat – en funktion jeg kender godt fra mit nuværende job som leder af Vallø Kommunes Fællessekretariat.

Den 1. august 2006 rundede jeg så 40 års ansættelse i Vallø Kommune – en mærkedag som har gjort mig til modtager af Hendes Majestæt Dronningens fortjenstmedalje i sølv – en hæder som jeg er meget stolt af og glad for.

Jeg har altid været glad for mit arbejde ved kommunen, der igennem årene har givet mig mange udfordringer og fortrinligt samvær/samarbejde med mange gode kolleger. Jeg er klar til at fortsætte nogle år endnu – tiden må vise hvor mange.

21. oktober 2006”

I brev af 2. november 2006 modtager jeg følgende fra De Kongelige Ordeners Historiograf:

”På Ordenskapitlets vegne takker jeg for tilsendelse af Deres levnedbeskrivelse.

Efter registrering og læsning vil den herefter indgå i Ordenskapitlets store, kulturhistorisk værdifulde samling af levnedbeskrivelser.

Skulle der i øvrigt være forhold i forbindelse med levnedbeskrivelsen, som De ønsker at drøfte, er De altid velkommen til at henvende Dem til mig.

Med venlig hilsen
sign.
Knud J. V. Jespersen”

Audiens hos Hendes Majestæt Dronning Margrethe 20.11.2006

Når man har modtaget Fortjenstmedaljen i sølv er det muligt at gå til audiens hos Majestæten for at takke for hæderen.

Ikke alle vælger at gøre det – og der er da heller ikke pligt til det. Men den oplevelse kunne jeg ikke lade gå fra mig. Muligheden får du kun én gang i livet!

På www.kongehuset.dk kan man læse følgende om Audiens:

"Ordet er afledt af det latinske ord audire, der betyder at høre. Ordets betydning er at få foretræde for en højtstående person.

Dronningen afholder audiens på Christiansborg Slot på en række mandage i løbet af året. Ved audienserne er der mulighed for at takke Dronningen for deltagelse ved en åbning eller et besøg, for tildeling af en orden eller en medalje samt for kongelig udnævnelse og afsked.

Ved ankomsten til Christiansborg Slot noterer en adjutant den fremmødtes navn og ærinde. Gæsten modtages herefter af kabinetssekretæren, inden den pågældende føres til audiensgemakket, hvor samtalen med Dronningen finder sted."

Selvom der var fastlagt audiensdage i oktober måned, valgte vi mandag den 20. november 2006. Dels fordi det passede os bedst, og dels fordi vi så havde lidt tid til at forberede os på den spændende begivenhed.

Spændingsniveauet steg og steg efterhånden som dagen nærmede sig. Vi valgte at lave en familieudflygt ud af dagen, når vi nu alligevel skulle til hovedstaden.

Dagen oprandt og vi – d.v.s. jeg selv og min kone (Gyda), vores datter og svigersøn (Jette og Carsten), vores søn og svigerdatter (Lars og Vibeke), vores svoger og svigerinde (Bjarne og Connie) og deres børn (Benjamin og Helene) – mødte op på Lokalbanen kl. ca. 7.00 og fik købt togbilletterne til Københavns Hovedbanegård. Audiensen startede jo kl. 10.00, og vi skulle være der et kvarter før.

Jeg var naturligvis iklædt mit fineste jakkesæt med Fortjenstmedaljen placeret i venstre revers.

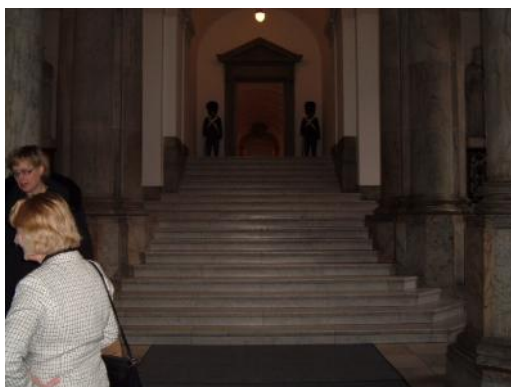
Jeg husker, at jeg sad som forstenet hele vejen – sagde ikke et ord – fyldt med spænding og nervøsitet over det, der ventede.

Fra Hovedbanen gik turen til fods til Christiansborg Slot på den ret så kølige novemberdag. Vi nåede Christiansborg i god tid inden mødetidspunktet og kunne konstatere, at Garden var trukket op i gallauniform foran indgangen.

De resterende familiemedlemmer ønskede mig god fornøjelse, inden de tog på sightseeing i København.

Et par cigaretter blev det til, inden jeg trådte indenfor i palæet – stadig meget anspændt og nervøs. Overtøjet kom af og hængt i garderobe. Derefter gik turen op ad den store trappe til venterummet, hvor andre 2 gardere stod æresvagt.

Ved ankomsten gik turen til en pult, hvor adjutanterne stod klar til indskrivningen. Hvem er du, hvor kommer du fra og hvorfor er du her? Adjudanterne var meget opmærksomme på mit udseende – forklaringen herpå skulle senere vise sig.

Ganske mange var allerede ankommet. Netop til denne audiens, hvor der jo ikke er nogen form for forhåndstilmelding, skulle det vise sig, at i alt 134 personer mødte frem. På det tidspunkt det højeste antal audienssøgende nogensinde.

Efter indskrivningen var det bare om at finde en siddeplads – og så vente til det blev min tur – bare vente og se på, at den ene efter den anden kom ind til Dronningen – og ud igen. Ventetiden følte ulidelig lang.

Omkring kl. 12 fik vi så oplyst, at Dronningen nu skulle have en pause på en 3 kvarters tid. På det tidspunkt havde langt under halvdelen af de mange audienssøgende haft foretræde. Det bliver en meget lang dag, tænkte jeg.

I pausen gik jeg ned i slotsgården og røg en cigaret. Så gik ventetiden da med det. På vejen ned af trappen præsenterede de to gardere gevær med et gevaldigt smæld. Der blev jeg godt nok forskrækket!

Omkring kl. 13 kom der så gang i audiensen igen, og nu var spørgsmålet hvornår mon det blev min tur. Der gik faktisk ikke ret lang tid, før en af adjutanterne kom hen til mig og sagde, at det nu var ved at være min tur. Her fandt jeg ud af, hvorfor man ved indskrivningen blev observeret så nøje. De skulle naturligvis hæfte sig ved særlige kendetegn – ellers kunne det blive meget svært for dem at varsle folk i den store flok, når tid var.

Jeg blev ført hen til døren ind til audiensgemakket. Her tog kabinetssekretæren over og forsøgte at berolige mig og gav gode råd om, hvordan jeg skulle gebærde mig. Han spurgte, om jeg havde hvide handsker med. Det havde jeg jo ikke.

Ikke noget problem – der lå flere forskellige par hvide handsker til fri afbenyttelse. Det var kun et spørgsmål om at finde den rigtige størrelse. Selvfølgelig skulle de afleveres efterfølgende.

Nu var jeg helt klar og ventede bare på, at den store dør skulle gå op ind til gemakket, hvor selveste Majestæten sad.

Endelig skete det – døren gik op – og jeg trådte ind i audiensgemakket. Jeg bukkede så dybt, jeg nu kunne og nærmede mig Majestæten, der sad rank og flot lige foran mig.

Jeg tog Majestæten i hånden – bukkede dybt igen – og sagde: Deres Majestæt, jeg vil gerne have lov til at takke for Fortjenstmedaljen.

Jeg vidste på forhånd, at Dronningen er meget vidende. Jeg havde derfor forberedt mig på, at Dronningen måske gerne ville tale om Vallø Slot. Mens Dronning Ingrid levede, var hun jo protektrice for Vallø Slot. Men sådan skulle det ikke gå. Dronningen begyndte med det samme at tale om kommunesammenlægning, hvilket jeg følte meget rart – det vidste jeg jo også noget om.

Jeg fik bl.a. omtalt, at den nye Stevns Kommune nu dækkede hele kystlinien fra Køge i Nord til Rødvig mod syd. Jeg husker også, at Dronningen konstaterede, at jeg jo så havde været med til 2 kommunesammenlægninger. Og det er jo ganske vist!

Herefter gav Dronningen mig hånden som tegn på, at audiensen nu var slut. Jeg bukkede igen dybt og takkede endnu en gang for Fortjenstmedaljen samtidig med at jeg gik baglæns mod døren til audiensgemakket. (Jeg har altid hørt, at man aldrig må vende ryggen til Majestæten).

Lettere famlende fandt jeg dørens håndtag og kom helskindet ud. Her fik jeg afleveret de hvide handsker med tak for lån.

Pyh ha – det var en lettelse. Nu var det hele godt overstået. Selvom det føltes som en evighed – ja, så varede hele seancen vel bare 2 minutter.

Men hvilken oplevelse!

Jeg skyndte mig ned til garderoben og fandt min frakke, kom ud i den friske luft og fik ild i en cigaret – det trængte jeg virkelig til på det tidspunkt.

Jeg fik ringet til de resterende familiemedlemmer og fortalt, at det hele nu var vel overstået. Kort tid efter var hele banden samlet, og det var tid til at finde et sted, hvor vi kunne få serveret en stor fadøl. Det trængte ihvert fald jeg til.

Vi landede på Jensens Bøfhus, hvor det udover fadøl også blev til et godt måltid mad – herligt.

Vi afsluttede dagen med en tur i Tivoli, hvor vi så den flotte juleudstilling.

Omkring kl. 20 gik turen så til Hovedbanen, hvor vi tog toget hjem til Hårlev igen.

En lang og spændende dag var forbi, og vi var alle en stor, stor oplevelse rigere.

Efterskrift

At komme i audiens hos Dronningen er så stor en oplevelse, at det kun kan anbefales alle, der måtte få muligheden, at gøre det.

For mit vedkommende gav oplevelsen også inspiration til en sketch om audiensen – fremført ved julefrokosten på Rådhuset samme år – det sidste år i Vallø Kommune, inden kommunesammenlægningen til Ny Stevns Kommune blev en realitet pr. 1. januar 2007.

Meget apropos afsluttes sketchen med disse 2 vers, der går på melodien
Admiralens vise:

Som grøn konfirmand blev jeg af mor
sat i lære på et officielt kontor.
Jeg started' småt – men endte stort,
ja, faktisk ved jeg ikke rigtigt, hvad jeg gjord'
KOR: Nej, han vidste da vist ikke rigtig, hvad han gjord'
Nu står jeg her med medaljen flot,
og jeg takker mange gange – jeg er pavestolt.
KOR: Nu står han der med medaljen flot
med kors og røde bånd og også stjerner på.

På Vallø Slot Majestætens mor
jo tjeneste som protektrice gjord'
Og De har gravet op med flid
en masse oldtidssager, når De havde tid.
KOR: Nej, en dronning har jo ellers ikke meget tid.
Jeg har rejst så langt med medaljen flot
for at takke mange gange – jeg er pavestolt.
KOR: Nu står han der med medaljen flot
med kors og røde bånd og også stjerner på.

Da vi ankom til nytårsfest samme år hos vores genboer, var der rullet en rød
løber ud ved døren, så medaljetageren kunne komme standsmæssigt indenfor.
Også denne hændelse er et lille apropos, der trækker spor tilbage til
audiensen.

Hele forløbet omkring Fortjenstmedaljen har for undertegnede været

EN OPLEVELSE FOR LIVET

Oplevelsen er hermed givet videre!

Finn Seehusen
Februar 2013